

Särö = Tidningen

Redaktör och ansvarig utgivare: Många.

N:o 00.

Lördagen 6 Aug. 1898.

Utgifves hvarje regnti Lördag.

Prenumerationspris pr år, pr halfår och för lösnummer 50 öre. Utländska annonser betalas med 15 öre pr petttad.

Motto: Sker något ondt på Särö, är det Westerbergarne som ä' framme.

Program

vid

Särö Lawn-Tennisklubbs

Soirée

Lördagen 6 Aug. 1898.

1. Prolog.
2. Sångnummer Frkn Isabel Keiller
3. Monolog Författaren
4. Musiknummer Hr Vilhelm Stenhammar
5. Uppträdande af de världsberömda Férres
W. Clowns exentriques, musicaliques,
acrobaticques, cosmaticques & aromati-
ques.

★ PAUS. ★

6. Othellus Triumf.
Fars i en akt.

Dekorationer och kostumer från kgl. hofteatern i Kungsbacka.

PERSONER:

Sjövall jr, teaterdirektör	Mr Human
Nicke Ramp, skådespelare	.....*
Strufva, rådman	Mr Ellepellé
Pip, hotellegare	Mr Va Lin
Ida, hans dotter	M:lle Alida
Dr Tänger, prakt. läkare	.....**
Vendela Moll, aktris	.....**
Fru Kaklund, Ramps värdinna	M:lle Verna
Svartling, skomakaremästare	bortrest
Fritz, hans lärjosse	M:r de Bertier
En poliskommissarie	Mr Mont Egg

.....* Gåstuppträdande af M:r Pouttax

.....** Gåstuppträdande af M:lle Carla

KRÖNIKA.

Det regnar från morgon till kväll, vågarne äro bottenlösa och från trädens grenar falla kaskader af glittrande regndroppar ned öfver stråhattar och sommartoiletter — ned för backarne rusa hvirlande små bäckar, man blir våt om fötter och ben, förkyler sig, får lunginflammation och dör — ja, det blir nog slutet på en sådan "roteblöta".

Att, under sådana omständigheter skriva en krönika, är verkligen mödosamt och riskabelt, i synnerhet som lite hvar kan ha berättigade anspråk på, att den icke blir torr, — och då man dertill kan misstänka att detta blygsamma alster kan komma inför så kritiska ögon som t. ex. Ibsens! Detta stora snille, som är "sig selv nok", huru skall han icke öfverlägset höja på sina odödliga axlar, hvarifrån snart de vingar skola växa ut, hvilka komma att ännu mer höja honom öfver mängden, huru skall han icke le ett outgrundligt, svårtydt leende öfver, att någon mer än han vågar fatta pennan! Bredvid honom är det ju rena bagateller att frukta en Lundegårds tunga allvar och en Bååts breda säkerhet, de känna människorna bättre och hafva också förmågan att se den goda ärliga viljan, trots deras egen ovana att i ord forma sina tankar och förresten — "ändamålet helgar medlen" — och här är det lawntennisklubbens kassa det gäller!

Trots allt, måste man erkänna, att säsonen varit storartad, man har skämtat och skrattat, badat och dansat, festat för kungen, spelat "tennis" och åkt bicycle, hvad kan man mer begära? Ja, apropos bicycle, borde Ni varit med på den förtjusande utfärden till Helsing — så skall en utfärd arrangeras! Man skall på förhand utarbeta en ordentlig plan och sedan skall allt gå efter beräkning! Två och en half timma skulle färden taga — nåja, så länge kunde ju pappor och mammor lemna små förtjusande döttrar utom synhåll. Ni behöfver verkligen icke tvifla på, att de äro förtjusande, ty det är ett faktum att de vackraste flickorna i Sverige finnas i Göteborg och de vackraste i Göteborg finnas om somrarne alltid på Särö

— de enda, som möjligen kunna göra flickorna rätten stridig är fruarne, men det är ju helt naturligt, att herrarne välja det bästa först! — men, — återvändom till Helsing. Planen — den väl utarbetade planen — visade sig fullkomligt värdefull, hela den ungdomliga skaran gick vilse i en stor, herrlig skog och hamnade sent omsider under muntert skämt i en gästgifvaregård! O himmel — o fasa! —

På Särö sutto mammor och pappor ängsligt väntande, den ena timman gick efter den andra i namnlös ångest — vid hvarje ljud spratt man till — "nu komma de" — men nej, det var endast vinden som prasslade i löfven och hven i grindar och staket. Hemska historier om öfverfall och mord gjorde sin rund i de fridfulla villorna, der dystra aningar störde nattens ro och vindens tjut än mera skrämde upp sinnena.

Men fjerran sofvo i djupan ro de skyldiga, och i trots af att det knäppte och knakade i väggar och tak, tog Morfeus dem huld i sina armar. — Men, ett fruktansvärdt uppvaknande stod dem åter, gråt och tandagnisslan! De hade tydligen tagit in på ett tredje klassens värdshus, ty fastän der letades i skrubbar och skåp, söktes i alla möjliga och omöjliga "krypin", fans der icke en klädesborste, icke en hårborste — ja, icke en tandborste en gång!!! Oh, min läsare, har du någonsin vaknat utan tandborste, eller utan hopp, att få låna en? — då först kan du sätta dig in i hvilka tandtalikval man led! Men gudskelof, man kan få allt för pengar, eller åtminstone — en tandborste!

Då de förtappade fären efter en oändlig bortovaro äntligen kommo hem blef det en stor glädje, att den knappast kan i ord beskrivas. — De gingo ur famn i famn och öfverlyckliga fäder och mödrar fälde tårar, värtiga en Niobe, men borta i ett hörn satt en, som icke grät, det var en reslig kämpagestalt, som liknade Zeus sjelf i sitt dundrande majestät. Och ve den arme dödlige öfver hvilens hufvud han utöste sin vredes skålar och sina blixstars pilar. Den stackars ynglingen — sekreteraren, planläggaren och upphovet till hela äfventyret, han darrade i hela kroppen af ångslan och fasa, visserligen liknade han mera en ryggradslös, halftom mjölsäck än en käck, nordisk sportsman, men man får väl dock tro, att han hade